

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 39/07

7 czerwca 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-156/04

Komisja Wspólnot Europejskich / Republika Grecka

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI ROZWAŻAŁ CZASOWE ZWOLNIENIE OD PODATKÓW PRYZNAWANE NA MOCY USTAWODAWSTWA GRECKIEGO W ODNIESIENIU DO SAMOCHODÓW NALEŻĄCYCH DO REZYDENTÓW INNEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

Trybunał orzekł, że zarówno możliwość zrzeczenia się środków zaskarżenia, jak i zajęcie pojazdów są sprzeczne z prawem wspólnotowym

W wyniku określonych skarg (ośmiu), zgodnie z którymi stosowane w Grecji zasady czasowego przywozu niektórych środków transportu stanowią poważne utrudnienie w swobodnym przemieszczaniu się mieszkańców Wspólnoty w tym państwie członkowskim, Komisja skierowała w 1999 r. do władz greckich wezwanie do usunięcia uchybień, a następnie wniosła skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Komisja zarzuciła Grecji stosowanie w odniesieniu do czasowego używania na swoim terytorium pojazdów zarejestrowanych w innych państwach członkowskich przepisów dotyczących odprawy czasowej pojazdów pochodzących z państw trzecich, zamiast przepisów dyrektywy wspólnotowej z 1983 r.¹

Trybunał przypomniał, że w swoim orzecznictwie² stwierdził już, iż przepisy greckie zezwalające na przywóz czasowy prywatnych środków transportu w warunkach zwolnienia od należności celnych regulują szereg aspektów (pojęcie „miejsca stałego pobytu”, zasady dowodzenia, czas trwania zwolnienia) w sposób zgodny, bądź identyczny z dyrektywą. Ponieważ Komisja nie przedstawiła dowodów na to, że Grecja nie stosuje dyrektywy, zarzut ten został oddalony.

¹ Dyrektywa Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego (Dz.U. L 105, str. 59).

² Zob. wyrok z dnia 12 lipca 2001 r. w sprawie C-262/99 Louloudakis. Zob. [Komunikat prasowy nr 30/01](#).

Ustalenie miejsca stałego pobytu

Komisja zarzuciła Grecji stosowanie praktyki administracyjnej polegającej na tym, że jeżeli dane służące za podstawę określania miejsca stałego pobytu pochodzą z Grecji oraz z innego państwa członkowskiego, władze greckie systematycznie ustalają, że miejsce stałego pobytu osób zainteresowanych znajduje się w Grecji, nakładając na te osoby większy ciężar dowodu.

Trybunał stwierdził, że **przede wszystkim do krajowych organów administracji oraz sądów należy dokonanie oceny i rozważenie – w określonych granicach swobodnego uznania – wszelkich okoliczności** faktycznych każdego przypadku w świetle orzecznictwa Trybunału, który jest kompetentny do stwierdzenia ewentualnego uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Nie wydaje się, by w sprawach przedstawionych przez Komisję władze greckie dostarczyły nieuzasadnione wyjaśnienia lub, że przekroczyły granice przysługującego im swobodnego uznania. Na podstawie niektórych indywidualnych spraw Komisja starała się wykazać istnienie trwałej, błędnej i niewłaściwej praktyki greckich organów administracji, co powinno doprowadzić do stwierdzenia ogólnego uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego. Jednakże Trybunał, uwzględniając bardzo dużą liczbę obywateli Wspólnoty, jak również obywateli Grecji, mieszkających w innych państwach członkowskich, którzy co roku przyjeżdżają do Grecji samochodem wykluczył, by osiem indywidualnych spraw, na które powołuje się Komisja – nawet, jeśli byłyby one uzasadnione – mogło dowodzić istnienia trwałej praktyki administracyjnej, równoznacznej z uchybieniem zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Kary

Przepisy krajowe obowiązujące w czasie istotnym dla niniejszej sprawy³ uznawały używanie na terytorium Grecji pojazdu z tablicami rejestracyjnymi innego państwa członkowskiego przez osobę mającą miejsce stałego pobytu w Grecji za przemyt oraz przewidywały z tego tytułu sankcje karne (pozbawienie wolności właściciela oraz zajęcie pojazdu) i administracyjne (grzywny). Ponadto zainteresowany zobowiązany był do zapłaty opłaty rejestracyjnej należnej w przypadku przywozu pojazdu na stałe, chyba że zgodził się na wywóz pojazdu poza granice kraju.

Komisja uważała, że kary te – w połączeniu z praktyką administracyjną w zakresie ustalania miejsca stałego pobytu oraz z nieuwzględnieniem ewentualnej dobrej wiary zainteresowanego – są nieproporcjonalne oraz sprzeczne z zasadami traktatu, które zabraniają stosowania przepisów podatkowych o charakterze dyskryminacyjnym lub pośrednio chroniących produkty krajowe.

Trybunał uznał, że bardzo wysokie opłaty rejestracyjne mogą skłaniać niektóre osoby do używania w Grecji samochodów zarejestrowanych w innych państwach członkowskich starając się przy tym ustanowić w sposób fikcyjny jakiegokolwiek więzy z tym innym państwem. **Imperatyw ścigania tego rodzaju zachowania i zapobiegania mu, jak również imperatyw ochrony interesów fiskalnych danego państwa uzasadniają wprowadzenie odpowiednich kar.** Powołując osiem wyżej wspomnianych spraw Komisja nie przedstawiła dowodów pozwalających na dokonanie oceny proporcjonalności nałożonych kar.

Na koniec Trybunał uznał, że kary pieniężne za przekroczenie sześciomiesięcznego okresu, na który przyznane jest zwolnienie od podatków nie są nieproporcjonalne, ponieważ okres ten jest

³ Ustawa nr 2682/1999, obowiązująca w czasie trwania postępowania poprzedzającego wniesienie skargi.

wystarczająco długi, a w pewnych sytuacjach przyznawane są różnego rodzaju ułatwienia i możliwości jego przedłużenia.

Kradzież pojazdu

Wreszcie, rozporządzenie Ministra Finansów z 1988⁴ r. wymaga uiszczenia opłaty rejestracyjnej nawet od osób, którym skradziono drugi pojazd objęty systemem czasowego przywozu. Komisja twierdziła, że przepis ten wprowadza ogólne domniemanie oszustwa podatkowego, bez konieczności udowodnienia, że skradziony pojazd pozostaje w Grecji. Zdaniem Komisji sytuacje, w których występuje możliwość oszustwa podatkowego powinny być badane indywidualnie w konkretnych sprawach.

Trybunał przypomniał, że przyznanie zwolnienia podatkowego uzależnione jest od warunku, by osoba uprawniona używała środka transportu wyłącznie do użytku prywatnego bez prawa jego zbycia, wynajęcia lub pożyczania. Ani kradzież pojazdu objętego zwolnieniem, ani jej konsekwencje nie zostały uregulowane w dyrektywie. Nic nie wskazuje na to, by celem dyrektywy było rozszerzenie zakresu zwolnienia i ograniczenie przez to kompetencji podatkowych państw członkowskich w sytuacjach, gdy związek między osobą uprawnioną do zwolnienia a pojazdem objętym tym zwolnieniem zostaje zerwany, w szczególności w przypadku kradzieży. Tego rodzaju przypadek mieści się w zakresie kompetencji ustawodawczych państw członkowskich.

Uiszczenie opłaty rejestracyjnej i zrzeczenie się środków zaskarżenia

Ustawa nr 2682/199 przewiduje wreszcie, że nie wszczyna się postępowań karnych, jeżeli zainteresowana osoba uiści nałożoną opłatę i zrzecze się przewidzianych w prawie krajowym środków zaskarżenia aktu, na mocy którego nałożono tę opłatę. Trybunał orzekł, że **przepis ten może pozbawiać podmioty prawa skutecznej ochrony sądowej**, wymaganej przez prawo wspólnotowe, w zakresie uprawnień, które dla podmiotów prawa wynikają z samego prawa wspólnotowego.

Zajęcie

Ponadto przepisy greckie przewidują, że pojazdy mogą również podlegać czasowemu zajęciu, a ich wydanie następuje po dokonaniu zapłaty grzywien.

Trybunał podkreślił, że przepis ten może pozbawić uprawnionego możliwości używania należącego do niego pojazdu nawet przez długi okres. Uwzględniając wagę, jaką ma prawo prowadzenia pojazdu dla skutecznego korzystania ze swobody przemieszczania się osób Trybunał orzekł, że przepis ten jest **nieproporcjonalny w stosunku do jego celu**. Państwo może osiągnąć cel w postaci pobrania grzywien za pomocą środków bardziej odpowiadających przepisom wspólnotowym, na przykład przez ustanowienie zabezpieczeń.

⁴ Rozporządzenie Ministra Finansów nr D 247/13 z dnia 1 marca 1988 r.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe : BG FR GR PL PT RO

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-156/04>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053